ל) לעיל כה. ולקמן לד: [סוכה יה:], ב) [שבת ט.

לעיל פט.ן, ג) בקד"י רבה,

לעיר פט.], אם פקר י רפה, ד) [שס], ה) [ע״א], ו) דמטלטלין בכולהו וכן בגג

יחידי לרבנן אליבא דשמואל והא דאמר כו' כצ"ל

מהרש"א, ז) וכן לטלטל

מינייהו

לקרפף

מסחמים כל"ל מהרש"א, ה) ס"א דחד חזי לדירה טפי

מחבריה. רש"ל. ט) בס"ח:

ואסור לטלטל, י) בס״א: לחבריה,

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה ושמואל וכו׳

בגגים יותר כל"ל ותיבת

באגים יומו כל ל ומיכת יחידי נמחק: (כ) בא"ד דגג חזי לדירה טפי מחורבה

ואכסדרה: (ג) תום' ד"ה

לטלטל וכו׳ דר״מ בגג וכו׳

דעניניהם חלוקים: (ד) ד"ה לשמואל וכו' פי

נקונטרס מגג יתר: (ה) בא"ד ואסור לטלטל

ממנו לקרפף כמו מקרפף לחצר ואע"ג דמה:

לחצר ומע"ג למה. (ו) בא"ד ופריך אי הכי מקרפף וכו' ומשני התם אי

מפחית:

ל"ח סיי שסב סעיף ד: ג מייי פי"ו מהלכות שבת הלכה לה:

עין משפמ

גר מצוה

רב ניסים גאון

י ולרב אליבא דר׳ מאיר ליטלטל מגג לחצר, גזירה משום דרב יצחק בר בתחילת הפרק אומר היה ר׳ מאיר כל מקום שאתה אר כל מקום שאומר א ב' רשויות והן רשות אחת כול'.

רבינו חננאל

רהא איכא מחיצותא. ושמואל אמר הני מחיצתא להבריח מים עשויות ולא לדירה, הילכך אין מטלטלין בה אלא בד' אמות. ומודה רב היכא דאפכה לספינה על פיה כדי לזופתה שאין . מטלטלין בה אלא בד . והני מילי לזופתה, לדור תחתיה, הרי הוא כבית. וכז אכסדרה הוא כבית: יכן אכסודה בבקעה, רב אמר מותר לטלטל בכולה, ושמואל אמר אין מטלטלין בה בכל הני שמעתא כוותיה דרב. [ואקשינן] לרב אליבא דר' מאיר דאמר מותר לטלטל בכולן הגגין . השויז כי הרשות היחיד לטלטל [נמי] מן הגג [רשות] לחצר, דתרווייהו היחיד נינהו. ודחינו אמאי אין מטלטלין מגג לחצר, משום דרב יצחק בר אבודימי דאמר אומר היה ר' מאיר כל מקום שאתה מוצא שתי רשויות והן רשות אחת. כגוז עמוד ישות אוות, כגון עמוד ברשות היחיד גבוה י׳ ורחב ד׳ אסור לכתף י עליו, משום תל ברשות הרבים. לשמואל דאמר אין מטלטלין כגון ברשות . היחיד גבוה י' ורחב ד'. אסור לכתף בגגין השוין, ובגג יחידי לרבנן אלא בארבע, משום מחיצתא למטה [']עבידן לחצירות, ולא למעלה לגגין, דהוויין להו הני גגין כקרפיף יתר מבית סאתים. נטלטל לקרפיף (יטלטל דילמא מיפחית) דהא כי קרפיף וקרפיף הוא. אמר יבה בר עולא גזירה שמא יהיו [מיפחתי] הגגין דיהיו [רשות הרבים]. אי הכי מקרפיף לקרפיף לא יטלטל, דילמא מיפחית חד מן הקרפיפות והוי כרשות הרבים. ופרקינן התם גבי קרפיפות אי מיפחית ופרקינן . מחיצתא מינכרא מילתא, ומימנע ולא מיטלטל. ומימנע ולא מיטלטל. אמר רב יהודה כשתימצי לומר לדברי ר' מאיר גגין וחצירות רשות לעצמז

דהא איבא מחיצתא. ואפילו לר׳ זירא דאמר בריש מי שהוליאוהו (לעיל דף מג.) מחילות להבריח מים עשויות היינו דוקא לענין יולא חוץ לתחום דלא שרי להלך את כולה: דרב אדיבא

דר"ם דישלשל מגג לחצר. לשמואל אליכא דר׳ מאיר לא מלי למיפרך כדפי׳ בהונטרס דלשמואל גגין השוין לר"מ הוי כרמלית לפיכך אין מטלטלין מהן לחלר ופחות מבית סאתים נמי אע"ג דלא הוי כרמלית מ"מ כיון דחשיב ליה לשמואל אין מוקף לדירה ליכא למיפרך דליטלטל מגג לחצר אע"ג דלרבנן בגג יתר מבית סאתים אסור לטלטל ממנו לחזר לשמואל בפחות מבית סאתים שרי מ"מ יאמר שמואל דלר"מ יש לגג תורת קרפף בין ביתר מבית סאמים בין בפחות: לישולשול מגג לחצר. אע"ג דידע טעמא דר"מ

ס דגג גבוה ונמוך דהוי משום דרב 🛈 ילחק בר אבדימי מגג לחלר עניניהם חלוקים ס"ד דלא דמו לחל ברה"ר: לשמואל אליבא דרבנן למלמל מגג לקרפף. פירש

בקונטרס (ד) בגג יתר מבית סחתים לקרפף יתר מבית סאתים כיון דחשיב ליה אין מוקף לדירה והוו תרווייהו כרמלית וא"ת ומנא ליה דאסור דאי משום דאמרי רבנן לקמן דגגין וחלירות רשות אחת וקרפיפות רשות אחת התם ע"כ באין יתירים מבית סאתים כדפירש בסמוך בקונטרס דביתירים לא יאמר ר"ש דחלר וקרפף רשות אחת דבהדיא מוכח בפ׳ עושין פסין (לעיל דף כג:) גבי נזרע רובו דקרפף יתר מבית סאתים לר"ש הוי כרמלית ונראה לר"י דבגג דלא הוי יתר מבית סאתים פריך דליטלטל לקרפף שאינו

יתר מבית סאתים לרבנן אע"ג דדירת גג חשיב טפי משל קרפף שמותר לטלטל מגג לחזר ומקרפף לחזר אסור מ״מ הוי לן למישרי מגג לקרפף דטפי דמי לקרפף מלחלר דכשהוא יתר מבית סאתים הוי כרמלית כמו קרפף וחלר אפילו בית עשרה כורים שריא ומשני גזירה שמא יפחת פי׳ שמא יפחת הגג באמלעיתו וישתמשו בני הבית על הגג דרך הפחת ואז הוי הגג חשוב מוקף לדירה ואסור לטלטל ממנו לקרפף כמו (ס) מחלר אע"ג דהוי מוקף ולבסוף פחח דלא חשיב מוקף לדירה דדוקא בקרפף שלא הוקף לדירה לא מהני הוקף ולבסוף פתח אבל בגג דבלאו הכי חשיב קלח מוקף לדירה דהא מותר לטלטל ממנו לחלר מהני ליה הפחת לשוויה מוקף לדירה לגמרי כחלר ופריך א״ה מקרפף בית סאתים לקרפף בית סאתים נמי לא ליטלטל שמא יפחת פירוש יפרון האחד יתר מעשר במילואו לרה״ר או לבקעה ומשום דנקט לשון פחת גבי גג נקט נמי האי לישנא גבי פירלת קרפף ומשני התם אי יט פחות מינכר אבל הכא גג לא מינכרא מילחא לעומד בקרפף ולעומד (י) על הגג נמי לא מינכרא שיהא אסור לטלטל ממנו לקרפף מחמת פחת זה: לדברי ר"מ גגין רשות אחת הן כו'. גגין הוא נפירוש במתני׳ וה״ה חלירות או קרפיפות הואיל ותשמישן שוה כמו גגין אבל בתים לא דתשמישן תדיר ועוד דכי היכי דלרבנן הוי קרפיפות או חלירות רשות אחת דהא אפילו גג וחצר הוי רשות אחת כ"ש חצר וחצר ה"נ

לר"מ דר"מ לא פליג ארבנן אלא בגג וחלר משום דרב ילחק בר אבדימי: אמר

דהא איכא מחיצתא ושמואל אמר אין מטלטלין בה אלא בארבע אמות מחיצות להבריח מים עשויות אמר ליה רב חייא בר יוסף לשמואל הילכתא כוותך או הילכתא כרב אמר ליה א הילכתא כרב אמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף ב ומודה רב שאם כפאה על פיה שאין מטלטלין בה אלא בארבע אמות כפאה למאי אילימא לדור תחתיה מאי שנא מגג יחידי אלא שכפאה לזופתה רב אשי מתני לה אספינה ורב אחא בריה דרבא מתני לה אאכסדרא 6 דאיתמר אכסדרה בבקעה רב אמר י מותר למלמל בכולה ושמואל אמר אין ממלמלין בה אלא בארבע רב אמר מותר למלמל בכולה אמרינז פי תקרה יורד וסותם ושמואל אמר אין מטלטלין בה אלא בארבע לא אמרינן פי תקרה יורד וסותם ורב אליבא דר"מ ליטלטלי מגג לחצר גזירה משום י דרב יצחק בר אבדימי ושמואל אליבא דרבגן ניטלטל מגג לקרפף אמר י רבא בר עולא גזירה שמא יפחת הגג א"ה מקרפף לקרפף נמי לא יטלטל דילמא מיפחית ואתי לטלטולי התם אי מיפחית מינכרא ליה מילתא הכא אי מיפחית לא מינכרא מילתא יי אמר רב יהודה כשתמצא לומר לדברי רבי מאיר

ליטלטל מיניה לקרפף פחות מבית סאחים וכן מחלר לקרפף בין לר״מ בין לרבנן משום דקרפף חלוק מחלר דקרפף מוקלה לחשמיש שאינו חדיר

אבל חזר וגגין שוה תשמישן. ולרב לא פרכינן בגגין השוין לרבנן דמשוי להו רב אליבייהו כרמלית ליטלטל מינייהו לקרפף יותר מבית סאתים דאע"ג דמשוי להו רב כרמלית מפני שפרולין זה לזה הנ"מ להחמיר לאסור טלטול של כל אחד ואחד ביותר מד' אבל לא משוי ליה כרמלית גמורה

להקל לטלטל מתוכן לכרמלית גמורה דאמרן לעיל [ע"א] לגבי גג בין הגגין לרב דאסור לטלטל ממנו לחורבה ולאכסדרה ואע"ג דשניהן אסורין לטלטל בתוכן אלא בד׳ אמות מ״מ הואיל ואין רשותייהו דומות 🕫 דגג חזי לדירה טפי 🙉 מחזר ואכסדרה לטלטלי® ממנו לחורבה ולאכסדרה וכ״ש הכא דגג חזי לדירה טפי מקרפף. אבל לשמואל דמשוי גג יחידי כרמלית גמור דיותר מבית סאמים הוא פרכינן: גוירה שמא יפחם הגג. ויחסר מבית סאתים ויקצרו גם את הבית למדת הגג מלמטה ויתנו המחיצה כנגד שפת הגג דהשתא ליכא יותר מבית סאתים והוי רה״י ואתי לטלטולי מיניה לקרפף כמעיקרא: ה"ה מקרפף. יותר מבית סאתים לקרפף יותר מבית סאתים נמי לא ליטלטל אפילו בחוך ד' דילמא מפחית חד מינייהו והוי רה"י מעלייתא ואתי לטלטולי כמעיקרא מיניה לחורבה" והוי כרמלית: אי מיפחים לא מינכרא מילסא. כיון דליכא מחילות על הגג לא מינכרא מילתא ולא מיחזי כפחות מבית סאתים. דבר שאין לו מחילות לא סליק ליה אומדנא שפיר וסברי אכתי טפי מבית סאתים הוא: כשסמלא לומר. כשחעמוד על סוף דעתן זהו גמר דבריהן: לדברי ר"מ גגין רשום לעלמן. ומטלטלין מגגו של ראובן לגגו של שמעון: וחצירום רשום לעצמן. ומטלטלין מחצירו של ראובן לחצירו של שמעון כלים ששבחו בחצר וכן מחצר של רבים לחצר של רבים:

כל גגות פרק תשיעי עירובין

גגין רשות לעצמן חצירות רשות לעצמן יחידי לחלר של רבים שיש לו רשות בה. ולשמואל לא מלי למיפרך אליבא דר' מאיר ליטלטל מגג לחזר דהא שמואל גגין השוין לר' מאיר כרמלית משוי להו לפיכך אין מטלטלין מהן לחצר של רבים דהויא

לדירה ה"ג כיון דכפאה לדור כפייתה זו היא עשיית מחילתה לדירת מטו כי אמרת בהו גוד אסיק הוי היקף לדירה: שכפחה לופחה. שבטל מחילותיה מתורת דירה דאינן עומדות כל זמן כפייתה לא לדירת מעלו ולא לדירת מטן והוו כעמוד בעלמא וכי אמרת בהו גוד אסיק הוי היקף יותר מבית סאתים שלא הוקף 'לדירה וכרמלית היא: מסני לה. להא דרב חייא בר יוסף אאכסדרה: אכסדרה בבקעה. הבקעה כרמלית כדאמרינו ביליאות השבת (שבת ו:) ואכסדרה זו פרולה מד' רוחותיה ועומד קירויה על ד' יתידות ונותנין ד' קורות מיתד ליתד ועליהן מסדרין הנסרין ואותן הקורות קרי פי תקרה. והאי דנקט בהעה משום דבעיר סתם אכסדראות סמוכות להקיף בית או חלר ואיכא מחילה אחת או שתים ומודה שמואל התם דמטלטלין כדאמרינן לקמן [לד:]: ורב אליבא דר"מ. כיון דאמרס בגגין השוין מטלטלין בכולן אלמא לאו כרמלית נינהו ליטלטל מגג לחלר אלמה אמרינן לקמן לדברי ר"מ גגין רשות לעלמן חלירות רשות לעלמן דחין מטלטלין מגג לחזר. ואליבא דרבנן בגג יחידי ליכא למיפרך ליה לרב ליטלטל מיניה לחלר דלרבגן הכי נמי שרי דאמרי׳ לקמן (65.) לדברי חכמים גגין וחלירות רשות אחת ומטלטלין מגג

אמרינן בהו גוד אסיק הוי כהיקף

להבריח מים. ולא לדירה: ומודה רב שאם כפאה על פיה. וגובהה

יותר מעשרה אין מטלטלין בה אלא בארבע: מאי שנא מגג יחידי. דאמר רב אפילו לרבנן מותר לטלטל בכולו ואפילו יותר מבית סאתים

דכיון דמחילות לדירה נעשו אע"פ שלא לדירת מעלה עשאום כי

וחלירות רשות אחת שמואל מוקי לה בגג בין הגגין דלשמואל דאית ליה גוד אסיק במחילות שביניהן ליכא לכל אחד יותר מבית סאתים א״נ

בגג יחידי דליכא יותר מבית סאתים ואשמעינן אע"ג דגג לרבנן רשות

מיוחדת וחלר הוא רשות שותפות מטלטלין דלא גזור רבנן מרה"י

לרשות שותפין אלא בבתים כגון מבית לחצר: משום דרב יצחק. בריש

פירקין גזירה משום תל ברה"ר: ושמואל אליבא דרכנן. בגג יחידי

יותר מבית סאתים כיון דאמר דהאי גוד אסיק לא הוי היקף לדירה

וכרמלית היא ליטלטל מיניה לקרפף יותר מבית סאתים שתי אמות בזה

וב׳ אמות בזה אלמה אמרי׳ לקמן לדברי חכמים גגין וחלירות רשות

אחת וקרפיפות רשות אחת דאין מטלטלין מהן לקרפף. ואליבא דר"מ

ליכא למיפרך ליטלטל מגג לקרפף דהא תרוייהו כרמלית נינהו דהא

(6) גג יחידי יותר מבית סאתים אוקימנא גזירה משום תל ברה"ר. ולרב

נמי אליבא דרבנן ליכא למיפרך דהא רב גג יחידי יותר מבית סאחים רה"י משוי ליה. ובגגין השוין לרב אליבא דרבי מאיר דמותר לטלטל

בכולן ליכא למיפרך ליטלטל מינייהו לקרפף "פחות מסאתים גזירה

משום תל. ולרבנן מגג יחידי אליבא דרב דמשוי ליה רה"י נמי לא פרכינן

מוסף רש"י אכסדרה מקורה בגג חלק כעליות שלנו ואינו משופע והיא **קירוי שנכל הש"ס** ולעיל בה.) להכי נקט בבקעה דמתוך שאינה סמוכה לבית אין לה דפנות, שאין עושין דפנות לשם אכסדרה לין כל לפטנג פטין פופן דפנות לשם אכסדרה (טובה יוו:). כשתמצא רשות היחיד דחפילו לח עירבה קי"ל במס׳ שבת בפ׳ אם לח הביח כלי (סל:) "דמטלטלין בכולה. והא דאמר לקמן [לא.] לדברי חכמים גגין

בדבריהם תמלא כן (לעי פט.). חצירות רשות לעצמן. ומטלטלין מחלר של רבים לחלר של רבים בלא עירוב וכן של יחיד, דכי היכי דאמר ר' מאיר שמעינן מינה דחלירות נמי רשות לחת. שהרי איו תשמישן מיוחד כבחים ודמו לגגין, אבל מגג לחלר לא, כדקתני ובלבד שלא יהא גג גבוה מחבירו עשרה וכל שכן מגג לחלר